

Tóth Kinga

Egymondatok, január

1. Az új évvel érkezik a teljes kifáradás, náthának álcázza magát, ami idén veszélyes, mert Covidnak néz ki és nem bizonyítható, a negatív teszt is pozitív. Dermesztő hideg, a templomokban sem fűtenek, becsületből azért nyitva hagyják, de ne maradj, zárd magadra a karanténajtót, templomokban fázik a kisdéd, fázom én is.

2. Az alvásban nem különbözödnék a napok, lehet, el sem hagyom D-t, ez lesz az első hónap május óta, hogy nem megyek sehova. Az első, amikor nem történik semmi, kiprobálom a kanapémat, megismerem a lakást. Van egy címem, tíz év óta először, egy postaládám, lábtörlőm és az én nevem van a csengőn. Ha most felhívsz, lehet, hogy azt mondom, halló, tessék, otthon vagyok.

3. Ma van a születésnapom meg Nemes Nagy Ágnesé, neki a századik. Készül is egy német nyelvű kötet Kalász Orsolya és Christian Phillips fordításában, ez az ajándék. A női liturgiáról mint performanszról olvasok, ugyanazon az idegen nyelven, amin most Ágnes beszél az objektbe zárt érzékenységről. Beszél bennem is a nyelv, ez a másik, a választott és nem értem. Kérem a lázat, add vissza a fejemet.

4. Kiszöktem a sarki Apollóba a Mátrixra, még tegnap, de határmosódás van, mert ezt a napot és a következőket is eltakarja a félálom. Van kiút a kábultságból, a Mátrixban Trinity feltámad és őáltala a világ is, ez még nekem is csak a negyedik nap, de tegnap kellett volna kijönni a konnektorból.

5. Tegye fel a kezét, aki nem mondaná ki csak egyszer magában, ha egy napon születne Nemes Nagy Ágnessel, hogy én is akarok emlékévet, de én még fellépni is a századikon! Aznap a színpadon a még élő emlékévem estéjén befejezni valami jó kosztümben. És legyen a házam tábláján Fazekas Mihály mellett a koponyám. Itt laktam, ha becsöngettél, beengedtelek az ajtón.

6. A nagyapám születésnapja, Elvis születésnapja. Tilda Swinton is valamikor most született és Helen Mirren, szép tartású januáriak, rátok mind szeretnék hasonlítani.

7. David Bowie születésnapja. Alszom. A Rémkirályt álmodom, de levágta a haját, fekete ruhában énekl a Christmas Charolt - hogy múlik karácsony, már dobálják a fenyőket. Előbb megöli, feldíszíti, végignézi a

haláltusáját, majd kidobja az erkélyen, ilyen az ember. Valahogy magunktól is el tudjuk bódítani a szemünk elől a világot, ezen gondolkodtam egész decemberben, amikor Kremsben sétáltam a parkon keresztül, ahol nem tudtam kikerülni a hurcolásra váró kivágott fenyőket. Siratom a fenyőfákat, siratom az enyémet is, amit Nyőgérben vágta ki, mikor elköltöztünk, kérlek benneteket, vegyetek cserepest!

8. Freund Éva és Péter Szabina Akvárium-kiállítását zárjuk a budapesti K.A.S. galériában, nyolcan performanszban, a Ceredi Intermédia szekció táncosokkal kibővülve. Képernyőről nézem és hallok meg a hangom, mikor fellépek, négyen izgulunk ágyainkból a többiekért. A performansz egyszeri és megismételhetetlen, még ha konzervben is a hang, mert élőben modulálódik a még egészségesekkel térben-időben-jelenben. Elképzelem, ahogy alganyúlványokkal csápolódunk rá a galéria üvegedényeire, egy-egy akváriumba zárva a betegek, jajkiáltásuk, halk beszédük csak a víz alól, az üvegben. Minden a masteren múlik, akinél összeérnek a kábelek, kit hangosít fel, kit enged ki a palackból. (Bodnár János Kristóf, Bodnár Vajda Dávid, Bolcsó Bálint, Gyöngy Dániel, Kontúr Balázs)

9. Az akvárium folytatódik, egy nagy tóban vagyunk, aztán folyunk be a Dunába valami éren, gyors villanásban Pozsony, Budapest, Krems, mégis végig ugyanazon a tisztáson állunk, jó idő van, már csak póló, filmvágásokkal utazunk, nem kell beugrani a vízbe.

10. Mintha ma ébrednének az emberek, a németek biztosan, frissen a Vízkereztből az első munkanap, homályos emailek. Hirtelen jut eszembe nekem is, hogy egymondatokot írok, visszalépek-előrelépek a naptárban, ebben a valamilyen lázfelhőben összefolyik a megcsináltam, a kell és a fogom.

11. Megjött a taposógép. Készülök a beszámolókra és a Politikai színház órára (Phd-zek a Debreceni Egyetemen), azt találtam ki, hogy a színházi előadások alatt fogok taposni, a könyvespolcon van még hely, oda beteszem a notebookom, elé tolatok a taposóval és remélem, nem esnek a fejemre a virágcserepek, azért ez mégsem a Tom és Jerry.

12. Egy fesztivál miatt frissítenem kell az önéletrajzom, képeket halászok - hogy fért ez mind bele ebbe az évbe és mikor volt az elzárás? Most már értem, miért alszom tízórákat, az elmúlt évben konkrétan nem volt pihenőnap. Itthon nem divat erről hangosan beszélni, mert mit panaszkodnak a művészek, hogy nincs munkájuk, vagy van, csak nem fizetnek, más is nyomorog. Csakhogy ennek nem kellene tömeghullámnak lennie. Szeretnék egyszer büntudat nélkül panaszkodni!

13. „Ne csó légy, hanem kehely” - Bernhard von Clairvaux gondolatát választom a szövegek mottójának, amiket Tóth Réka Ágnessel írunk négykezesben Herbert Anikó 8 felhő emel c. ma nyíló kiállítására a K11-ben. Én is ajándékba kapom ezt a verset, hogy alapjaiban változtasson meg mindent, amit a művész munkájáról gondoltam eddig. Ruth nővér adja a kezembe még novemberben Tutzingban, a Benedikta kolostorban egy elvonuláson. És most a piros kanapém is pont, mint az ottani kisszobai és pont olyan csendben telnek az edények.

14. Már Stuttgartban kellene lennem, Silvia Rosanival készülünk az Eclat-kortárs zenei fesztiválra, de. Vizsgálatok, probiotikumok, vitaminok, növények, friss levegő, elszeparáltság – itt a szabadság országában, ahol mindent csinálhatsz, maszk és igazolvány nélkül szabad az élet és szabad betegnek is lenni.

15. Az első séta a jégben, zszibire megyünk, kell egy kávéfőző egy fogas és valami piros. Ennyi van meg, a mindig félkész lakásba, piros kanapé, piros polc, hajóablakból szórja a fényt a tető, ég az ágytakaró.

16. Rabenmutter vagyok, játszom, eldugom a babákat, sötétben vezetek, ha átveszi a kormányt a véletlen, dagály mellett alszom el, narancsot hámozok nektek – a hónap filmje a *The lost daughter*.

17. Teljes cikket rendel a sajtó a titkos és tiltott kismadár-fogásnak, a méregdrágán és lefüggönyözött étterem hátsó termeiben elfogyasztható védett madárnak, amit a gazdagok esznek. A farhát árát is befagyasztják, azt ehetik nyilvánosan is a szegények.

18. „a napdugós nagy égi hordót fölnyitottam,/ fölnyitottam,/ s ráengedtem a világra” (Tóth Ferenc: Apológia) bárcsak így úszhatnátok vissza mind, akik ebben a hónapban az ég felé indulatok, legyen jó szeletek!

19. Ben-u-ron, Pa-na-dol, C 1000mg- 2000mg, Szentgyörgyi Albertné akár 12.000-re is esküszik. „Gyere, algoflexelj!” (Lil Frakk)

20. Istennek számos neve közül két legszebb a Sophia (bölcsség) és a Ruach (lehelet) is női név.

21. És te mit csináltál a magyar kultúra napján? A kanapédon? A foteledben? Nyisd ki a könyvet magad előtt és nézd meg a 21. sort: „BEVEZETŐ” (Olasz Misztikus Írók)

22. Aki szeret, nem alszik. (Robert Schneider: Schlafes Bruder) A halál az álom testvére, a kettő között pihen a betegség, alattomos ringatót énekel a füledbe.

23. Nem fotózom nem sétálok nem vásárolok, fekszem fürdugóban hát akkor tessék megadom magam legyen vírusakarat, legyen láz.

24. Friss fordításban jelent meg a Sarutlan Kármelita Nővérek és a Jel kiadó gondozásában Avilai Szent Teréz *A belső várkastélya*, aminek az első ötven oldalán azt olvasom, hogyan szerkesztették, írták-fordították át a „túl élőbeszédszerű, szenvedélyes, hétköznapi” stílusban írt kötetet. Az új fordítás viszont megkísérli visszaadni Teréz hangját: „Mert ahogy a madarak, akik beszélni tanulnak, nem tudnak mást, mint amit mutatnak nekik vagy hallanak, és ezt ismétlik sokszor, szó szerint úgy vagyok én is.” (52. old.)

25. „biztos velem akarsz jönni? nehéz egy idegen szeméből megállapítani, készen állsz ezt elengedni, hogy újra lélegezz és ne veszélyben élj” – kérdezi Jonathan Brandis. Hosszú idő után megjelent a K.O.R.N. legújabb száma, a „Start the healing”

26. A huszonhatodik egyhelybennap, de tisztul és most múlik, de akkor menjen az immunerősítőkúrával, az elnapolt repülővel, az elhalasztott-eltörölt koncerttel, szakadjon ki belőlem ugató köhögéssel ez a luxuskötés.

27. A fotón, amit egy barátom küld, a cseh képviselőház frissen beiktatott és a szlovák állam fője fog kezét, két kézbe-feketébe öltözött fiatal erős nő köti össze az épp idén 30 éve szétvált Csehszlovákiát.

28. Videóvers készül egy nemzetközi fesztiválra, Santa Muertéről írok-beszélek, aki a halál az élet és a szabad szeretet nem kanonizált szentje, akinek virágokkal díszített, selymekkel borított csontvázalakjában egyesül az örök körforgás, memento mori és hóvirág.

29. „Hallottátok már bizonyos imádságos könyvekben, hogy azt tanácsolják a léleknek, lépjen be önmagába: nos, hát erről van szó.” – megint Szent Teréz és a küszöbállapot, amikor egy rítus alkalmával-segítségével átlépünk a más-világba, más-térbe (vagy épp az én-térbe). Erről beszél

a modern színházelmélet és ezen a közös küszöbön billegünk-kapaszkodunk ebben a lassan lélegző januárban.

30. „Emelj fel a borzalom nagy hüllői közül” (Tóth Ferenc: Anyám ikrei) Hány búcsúzás még. Végtelen január, engedj ki minket a hóból, ne temess be többet a szeretteimből!

31. Fesztes test kihívás első nap: Harcos vagy, meg tudod csinálni! – a piros kanapén. „Az identitást performatív gyakorlatokkal hozzuk létre” – mondja Foucault (és Butler) nyomán E. Szóval ha nekiállok tornázni, negatív lesz a PCR-em és elrepülhetek.

Ui: hestegvizslatjanuar, hesteggyereelőmedve

A. TÓTH SÁNDOR:
Cím nélkül

Fekete Vince

Februári egymondatok

Február 1.

Elfelejtettem.

Február 2.

Délelőtt kéziratok olvasása, levelezés. Aztán B. interjúkérdéseire válaszolok. A Tisztáj kérte, valamikor áprilisban jön. Estefelé kimegyek egy nagy sétára a Városligetbe. Hazafelé telefonhívás, M. rákérdez, hogy a Mondatokat írom-e? Hazajöttem. Írtam.

(Február 1.)

(Utólag) Az este Z-ékkal a Grinzingiben. Idén már második alkalommal. Z. nem iszik alkoholt. Én sem. Megvan, hogy miért. Neki is.

Február 3.

Huszonégy éve mentünk át a kisváros főterén a „megszülető ház” felé. Ma az Akademia Itáliában, a születésnap vacsorán mellettem egy szép fiatal nő, aki Ő.

Február 4.

„Fura gyerek, ez tény.” Ezt mondja Mészöly Tandoriról. Előbbit volt alkalmam látni egyszer Tatán, a kilencvenes évek közepén, második felében.

Február 5.

Talán már felkelt, ül az ágya szélén, várja, hogy jöjjenek, begyűjtson valaki a cserépkályhába, enni adjon, aztán megint magára maradjon a saját tudatának kiszolgáltatott ember rettenetével.

Február 6.

Uram, nyolcvanöt forintot egy kávéra?! Nagy Király vagy! Köszí.

Február 7.

A Puskás Ferenc Stadiontól a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárig és vissza majdnem kilenc kilométer.

Február 8.

Délután találkozó O-val. A Keleti Károly utcáig gyalogolok, ahol épp egy felvétel készül vele az irodalmi portál húszéves évfordulója alkalmából. A Mammutban ülünk le egy kávéra, mert nem akar belső helyekre menni. Este séta és A világ legrosszabb embere.

Február 9.

„Levest nem lehet késsel enni.” Mészöly Miklós

Február 10.

Az Ilka utcától, át a Városligeten, az Írók boltjáig, gyalog, négy kilométer. Tovább, el a Vígyszínház előtt, a Jászai Mari téren, át a Margit-hídon, a Széna térig, nagyjából nyolc kilométer. Vissza, a Déli felé, a Krisztina körúton, az Erzsébet-hídon, 16-17 kilométer.

Február 11.

Együtt indultunk valamikor Kolozsváron. Most mindketten itt élünk. (Én csak félig.) Egyetem,

foci, nagy beszélgetések stb. És eltelt harminc év. Két-három havonta futunk össze egy ebédre a munkahelye közelében. Ma épp a születésnapja volt.

Február 12.

Este a lányommal és a barátjával. Elmaradt ünnepeket pótolunk be. Beszélgetés, evés, ivás hajnalig.

Február 13.

Nem hiszek benne. Nem vagyok babonás. Azt gondolom, hogy...

Február 14.

Pár napja jött a szerkesztőtől kommentekkel, kérdésekkel. Ma küldöm vissza. Nagyon erős, nagyon súlyos kötetet akartam csinálni, ezt írtam a levél végére.

Február 15.

Sokszor akartam naplót írni. Mindig belevágtam, majd nemsokára beleuntam. Ebbe is egyébként. De azért...

Február 16.

Amikor vársz valamire. És tudod, hogy nem lesz. De mégis reménykedsz, hogy igen. És fájni fog, tudod, ha nem. Igazságtalanságnak tartod. És ha igen, ha lesz, akkor úgy érzed, van igazság.

Február 17.

A szomszédos építkezés alatt megyek el éppen, valaki a negyedik emeletről a nevemet kiáltja. Felnézek, ott lógnak „én” a harmadik emelet magasságában, illetve hát a másik, ugyanilyen nevű valaki, mint én.

Február 18.

Halálgyakorlatok, ez a címe. Épp a születésem napján jön ki a nyomdából. És annyi verset tartalmaz, amennyi az éveim száma. A költészet napján mutatjuk be.

Február 19.

Takács úr mesterfodrász a gödöllői dombság egyik falucskájában. Kéthetenként szoktam bejelentkezni hozzá, amikor megyek a faluba hétvégére. Régivágású öregúr, közelebb a nyolcvanhoz, mint a hetvenöthöz. Hétvégén is dolgozik, nagyjából egyharmadáért, mint Pesten.

Február 20.

Hírek anyámról. Felöltözik, felemás cipő, ilyen-olyan ruhák, elveszi a vasárnapi táskáját, amivel templomba szokott menni. Naponta odamegy a szomszédok kapujához, kopog, rányit, ott várakozik. Nem érti, hogy miért nem engedik be. Anu, Tibi, Vilma néni, mind halottak, már évek óta.

Február 21.

Ma lefoglalom a szállást a szülővárosomban. Egykori otthonomtól pár száz méterre fogok aludni a szállodában. A garázstól, ahol az autót tartottam, alig három kőhajításnyira. Azt gondolom, hogyha belefér, évek óta először újra megteszem a nagy kört, ami szinte körbekerüli a kisvárost, ahol egykor éltem.

Február 22.

Semmi. Nem sok. Semmi. Inkább vihar előtti csend.

Február 23.

Készülődés a hazaútra. Holnap reggel nyolcra jönnek értem. Mindig elszorul a torkom, amikor elkezdek készülődni az egykori... hova is? Vajon mi vár otthon? És az otthon vár-e?

Február 24.

Kitört a háború!

Február 25.

Tegnap, a hazaúton, megálltunk egy órára Kolozsváron. Amikor erre járok, mindig felugrom egykori főszerszertőmhöz. Itt is az van, mint otthon: vajon mivel, kivel találom szembe magam, amikor belépek a negyedik emeleti ajtón?

Február 26.

Öcséméknél, a szülőfalumban. Anyám is ott van, majdnem egész délután együtt. Zilált, ideges, valami megmagyarázhatatlan, illetve hát, elég jól megmagyarázható feszültség tépi, rombolja belülről. Éjszaka, a szállodában felébredek, megnézem a telefonom képernyőjét, nem jó, hanem rossz hírek. Egy nagyon közeli nagyon közeli jéne a halála. Ott, ahonnan eljöttem.

Február 27.

Anyámnál. Elmegyünk a temetőbe a szülei, az anyósáék, a volt férje sírjához. Távolról még a nagyszülei, szülei, testvére sírját megismeri. Amikor ott vagyunk, állunk a keresztek előtt, kérdzem, kik vannak itt, tanácstalanul néz rám, majd hirtelen elindul befelé, a sírok közé.

Február 28.

Reggel indulunk vissza a székesfővárosba. A fiam eljön a szállodához elbúcsúzni. Délben ebéd a Laci csárdában, M. és L. is ott van, megbeszélni az ősz, Gyergyószárhegyi Írótalálkozót.